

KONSTYTUCJA KRÓLESTWA SAKSONII

Ustawa Zasadnicza z dnia 12 marca 1926 roku

W Imię Trójcy Przenajświętszej!

My, Karol II, z Bożej Łaski Król Saksonii, Wielki Książę Saksonii Weimar-Eisenach, Książę Saksonii Meiningen, Saksoni-Altenburg i Saksonii Coburg-Gotha, Margrabia Górnych Łużyc, Landgraf Turyngii etc. etc. pochylając się z miłością nad Naszym umiłowanym Ludem, pragnąc wypełnić obowiązek nałożony na Nas przez Opatrzność – by być Najwyższym Opiekunem i Gwarantem Bytu Naszego narodu; chcąc utrwalić przymierze między wierną szlachtą a ludem pracującym; w trosce o sprawiedliwy pokój społeczny i moralną odnowę państwa w ramach Rzeszy Niemieckiej, nadajemy niniejszą Ustawę Zasadniczą.

ROZDZIAŁ I: Królestwo

Art. 1. Królestwo Saksonii jest suwerenną monarchią, wchodzącą w skład Rzeszy Niemieckiej jako państwo związkowe.

Art. 2. Sprawy polityki zagranicznej oraz ogólnej obronności Cesarstwa podlegają kompetencji organów Rzeszy.

Art. 3. Król jest jedynym reprezentantem Królestwa wobec Cesarza i organów Rzeszy.

ROZDZIAŁ II: O Królu – Suwerenie i Głowie Państwa

Art. 4. Król jest głową państwa i suwerennym źródłem wszelkiej władzy. W Jego osobie skupia się jedność władzy ustawodawczej, wykonawczej i sędowniczej.

Art. 5. Osoba Króla jest święta i nietykalna. Król nie podlega ziemskiej odpowiedzialności, sprawując rządy jako Najwyższy Arbiter i Strażnik Konstytucji.

Art. 6.: Król jest Naczelnym Dowódcą saskich sił zbrojnych. Wszystkie formacje zbrojne i porządkowe Królestwa przysięgają wierność Osobie Króla. On mianuje oficerów i sprawuje najwyższy nadzór nad wojskiem.

Art. 7. Król posiada prawo absolutnego weta wobec uchwał Landtagu oraz prawo do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy w sytuacjach nadzwyczajnych.

ROZDZIAŁ III: Rząd Królewski

Art. 8. Władzę wykonawczą sprawuje Król przy pomocy Rządu Królewskiego.

Art. 9. Król mianuje i odwołuje Ministra-Prezydenta oraz Ministrów. Są oni odpowiedzialni wyłącznie przed Monarchą.

Art. 10. Król ma prawo przewodniczyć posiedzeniom Rządu oraz brać w nich udział w dowolnym czasie.

Art. 11. Minister-Prezydent oraz poszczególni Ministrowie są zobowiązani do regularnego informowania Króla o pracach Rządu, kierunkach polityki państwa oraz o wszystkich sprawach o istotnym znaczeniu dla Królestwa.

Art. 12. Rząd kieruje administracją i posiada wyłączną inicjatywę w przedkładaniu projektów ustaw finansowych.

ROZDZIAŁ IV: Izba Reprezentantów

Art. 13. Izba Reprezentantów jest demokratycznym przedstawicielstwem poddanych, wyłanianym w głosowaniu powszechnym, tajnym, bezpośrednim i równym.

Art. 14. Każda ustawa wymaga dla swej ważności zgody Izby Reprezentantów oraz sankcji Królewskiej.

Art. 15. Prawo wnoszenia projektów ustaw przysługuje Królowi oraz posłom do Izby Reprezentantów. Król wnosi projekty do Izby za pośrednictwem Rządu. Zgodnie z Art. 12, wyłączne prawo inicjatywy w sprawach skarbowych i budżetowych posiada Rząd.

Art. 16. Ustawa budżetowa oraz nakładanie podatków publicznych wymaga bezwzględnej większości głosów. W przypadku nieuchwalenia budżetu, Król zarządza prowizorium na

podstawie budżetu z roku ubiegłego.

ROZDZIAŁ V: Wiara i Kościoły

Art. 14. Wyznanie Rotryjsko-Katolickie jest wyznaniem państwowym i panującym.

Art. 15. Kościół Ewangelicko-Luterański uznaje się za Kościół chroniony, cieszący się pełnią praw publicznych.

Art. 16. Król, zasięga opinii hierarchów obu Kościołów w sprawach dotyczących etyki publicznej i ładu społecznego.

ROZDZIAŁ VI: O Sądownictwie

Art. 17. Sprawiedliwość w Królestwie Saksonii wymierzana jest w imieniu Króla.

Art. 18. Sędziowie są mianowani przez Króla dożywotnio. W sprawowaniu swego urzędu są niezawisli i podlegają jedynie ustawom.

Art. 19. Tworzy się Królewski Trybunał Rozjemczy dla spraw pracy, powołany do rozstrzygania sporów między pracownikami a pracodawcami w duchu sprawiedliwości społecznej i solidaryzmu.

Art. 20. Najwyższą instancją odwoławczą jest Królewski Sąd Wyższy w Dreźnie. Królowi przysługuje prawo łaski w każdym stadium postępowania.

ROZDZIAŁ VII: Katalog Praw i Wolności Obywatelskich

Art. 21. Godność człowieka jest nienaruszalna. Jej poszanowanie i ochrona jest najwyższym obowiązkiem Korony i wszystkich organów państwowych.

Art. 22. Wszyscy poddani są równi wobec prawa. Urzędy publiczne są dostępne dla każdego na podstawie zasług i umiejętności.

Art. 23. Nietykalność osoby jest gwarantowana. Każdy zatrzymany musi w ciągu 48 godzin stanąć przed sędzią królewskim.

Art. 24. Królestwo gwarantuje każdemu wolność sumienia. Wyznawanie religii innej niż państwowa lub chroniona nie ogranicza praw cywilnych, o ile praktyki te nie godzą w porządek i moralność chrześcijańską.

Art. 25. Mieszkanie każdego poddanego jest nienaruszalne. Przeszukanie lokalu może nastąpić wyłącznie na podstawie nakazu sądowego lub w trybie przewidzianym ustawą w sytuacjach nagłych. Tajemnica korespondencji oraz wszelkich innych form komunikacji jest nienaruszalna.

Art. 26. Każdy ma prawo wyrażać swe opinie, o ile nie godzi to w autorytet Króla i porządek publiczny. Cenzura prewencyjna jest zakazana.

Art. 27. Rodzina, jako naturalna wspólnota i fundament Królestwa, podlega szczególnej opiece i ochronie Korony.

1. Małżeństwo, będące związkiem mężczyzny i kobiety, stanowi podstawę rodziny.
2. Państwo chroni macierzyństwo i wspiera rodziny wielodzietne.
3. Rodzice mają wyłączne prawo do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami religijnymi.

Art. 28. Królestwo uznaje i otacza opieką odrębność kulturową oraz językową mniejszości serbołużyckiej (Łużyczan). Gwarantuje się im prawo do zachowania własnego języka i tradycji. Na obszarach historycznie zamieszkanym przez Łużyczan zapewnia się im prawo do nauki w języku ojczystym oraz jego swobodnego używania w sferze publicznej na zasadach określonych osobną ustawą.

ROZDZIAŁ VIII: Socjalny Ład Gospodarczy i Praca

Art. 29.: Praca jest objęta opieką Króla. Państwo gwarantuje godziwą płacę rodzinną, niedzielny odpoczynek oraz ubezpieczenia społeczne. Praca dzieci poniżej lat 14 jest zabroniona.

Art. 30. Własność: Własność prywatna jest prawem nienaruszalnym, lecz winna służyć dobru wspólnemu zgodnie ze Społeczną Nauką Kościoła.

ROZDZIAŁ IX: O Szlachcie

Art. 31. Szlachta saska zachowuje swe historyczne tytuły i herby jako świadectwo tradycji oręża i kultury.

Art. 32. Tytuły szlacheckie mają charakter wyłącznie honorowy i nie niosą ze sobą przywilejów politycznych, prawnych ani podatkowych.

ROZDZIAŁ X: PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Art. 33 Z momentem wejścia w życie niniejszej Konstytucji, traci moc Konstytucja z 6 lutego 1873 roku

Art. 34 Konstytucja wchodzi w życie z dniem publikacji

*Podpisano w Dniu Proklamacji, 12 marca 1926 roku,
Karol II R.*